

Amerikan 7,5
Mariannen
rakensi 1909
Åbo Båtvarf
tohtori
E. Sandelinille.

Muun muassa kuudes pykälä kielsi tiukasti kortinpeluun. Ainoastaan poikkeustapauksessa, jossa seura joutuisi myrskyn ja sateen takia etsimään katon päänsä päälle, eikä muuta ajanvietettä ole tarjolla, olisi ylipäällikkön ollut mahdollista antaa lupa kortinpeluuseen. Tuolloin piti kuitenkin maksaa pelistä riippuen yhdestä viiteen hopearuplaan korttirahaa yhdistyksen kassaan.

Myös BSF:n hallituksen kokouksen pöytäkirjoissa kosketeltiin elämän

rillisen pursiseuran säännöistä. Vaikka purjeveneet kantoivatkin jo Venäjän vallan aikana siniristilippua, purjehtijat ottivat yleensä melko varovaisesti kantaa politiikkaan. Kuitenkin esimerkiksi venäläistämisvuosina NJK:n, HSS:n ja Borgå Segelsällskapetin (BSS) veneet osallistuivat Tukholmassa painetun Fria Ord-lehden salakuljettamiseen Suomeen. Lehden painamisen takana oli Konni Zilliacus, joka tilasi Gustaf Estlanderilta tarkoitusta varten 20 metriä pitkän Marszan. Suuressa veneessä oli nostoköli, jotta se pääsi pujahtamaan saariston mataliin vesiin. Vauhtia sillä oli parhaimmillaan 14 solmua, ja se ärsytti venäläisiä niin, että kenraalikuvernööri lupasi 10 000 markan palkkion vihjeestä, jolla Marsza saataisiin kiinni. Marsza lieneekin ainoita purjeveineitä, joka on suunniteltu nopeaksi poliittista tarkoitusta varten. Hiljainen vastarinnan keino oli myös antaa veneille japanilaisia nimiä sen jälkeen, kun Venäjä hävisi sodan Japania vastaan.

Suomalaista purjehduseliittiä Viipurissa 1907.

Kirja on täynnä samankaltaisia mielenkiintoisia tarinoita ajalta, jonka purjehduskulttuuria ei ole juuri aiemmin dokumentoitu. Esittelyteksti kertoo, ettei kirjaa tule luettua päivässä. Se pitää paikkansa, mutta vaikea sitä on laskea käsistäänkään.

*Barck, Pekka;
Finlands segeljakter,
Litorale, 2003*

JUHA AROMAA
Kuvat: Kirjasta

edustava Aili Geitlin voitti vuonna 1916 Suomen Purjehdusviikolla Porvoossa yhden ensimmäisen palkinnon, kaksi toista palkintoa ja yhden kolmannen palkinnon. Mukana kisassa olivat aikansa parhaat purjehtijat. Yksi kilpakumppaneista oli esimerkiksi kuuluisa venesuunnittelija Gustaf Estlander. Naispurjehduksemme nykyhuippu Sari Multala voi siis olla

ylpeä kotimaansa purjehdushistoriasta.

Värikästä on myös pursiseurojen historia. Suomen ensimmäinen pursiseura, ja samalla Suomen ensimmäinen urheiluseura, Segelföreningen i Björneborg perustettiin Porissa vuonna 1856. Sen säännöt tosin hyväksyttiin vasta 11 vuotta myöhemmin. Siihen saattoivat vaikuttaa sääntöjen hieman erikoislaatuiset pykälät.

totuuksia muun muassa toteamalla keväällä 1858 kruununvallesmanni Sevoniuksen purjehtineen avioliiton satamaan, josta hän tuskin saisi tarvittavaa lupaa osallistua seuran purjehduksiin.

Nyländska Jaktklubben (NJK) otti säännöissään varmemman linjan. Vuonna 1861 perustettu NJK sai sääntönsä hyväksyttyä nopeasti, sillä ne oli kopioitu venäläisen keisa-